

една слугыня, и казуваше : И ты бѣше съ Исуса Галилеянина.

70. А той ся отрече прѣдъ всичкы-тѣ, и говоряше : Не знамъ що казувашь.

71. И когато излѣзе той на вратникъ-тѣ, видѣ го друга, и казува на тѣзи които бѣхъ тамъ : И тойзи бѣ съ Исуса Назарянина.

72. И пакъ ся отрече *Петръ* съ клѣтвж : Не познавамъ *тогозь* челоуѣка.

73. И слѣдъ малко пристѣпихъ тѣзи които стояхъ тамъ и рекохъ на Петра : Наистинж и ты си отъ тѣхъ ; защото твое-то говоряніе тя изявява.

74. Тогазь той начиж да проклѣва и да ся кълне : Не знаѣмъ *тогозь* челоуѣка. И тозь-часъ пѣтель-тѣ попѣ.

75. И спомни Петръ рѣчь-тж на Исуса, който бѣше му реклъ : Прѣди да попѣ пѣтель-тѣ, трижды ще ся отречешъ отъ мене : и излѣзе внѣ, и плака горко.

ГЛАВА 27.

1. И на сутринь-тж всичкы-тѣ первосвященници и старѣйшины народни сторихъ съвѣтъ противъ Исуса, да го убіѣжтъ.

2. И като го вързахъ, заведохъ го и прѣдадохъ го на управителя Понтійскаго Пилата.

3. Тогазь Иуда, който го прѣдаде, като видѣ че бы осжденъ, раская ся и върнж тридесеть-тѣ сребърници на первосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ,

4. И казуваше : Сьгрѣшихъ че прѣдадохъ кръвь неповиннж. А тѣ рекохъ : Намъ що *ни е* ? гледай ты.

5. И като хвърли сребърници-тѣ въ храмъ-тѣ, излѣзе, и отиде та ся обѣси.

6. А первосвященници-тѣ зѣхъ сребърници-тѣ, и рекохъ : Не е простено да гы туримъ въ храмскж-тж касж ; понеже сж цѣна на кръвь.